

Samenvatting

Rob Bregman

Columnist Ben Wijffelaars heeft in dit eerste nummer van 2024 niet veel over succulente planten te vertellen omdat de meeste in winterrust zijn. Daarom nu maar wat opmerkingen over andere zaken zoals het verdwijnen of veranderen van enkele van zijn persoonlijke tradities.

Theo Heijnsdijk behandelt weer een plant uit de Verkade-albums uit de jaren '30. Dat is deze keer *Ferocactus hamatacanthus*, een cactus met stevige haakdoorns uit het grensgebied van Mexico en de Verenigde Staten. Deze plant werd voor het eerst beschreven in 1846 door de Duitse botanicus Philip Mühlenpfordt als *Echinocactus hamatocanthus* (met een 'o'). In 1922 plaatste Britton en Rose de plant in het geslacht *Ferocactus*. Er zijn daarna een groot aantal variëteiten beschreven, vooral gebaseerd op kleine verschillen in de bedoorning. Die worden nu niet meer erkend; wel zijn er nu 2 ondersoorten, t.w. subsp. *hamatacanthus* en subsp. *sinuatus*. Die laatste onderscheidt zich door de zogeheten staminodiën in de bloem, dat zijn steriele meeldraden. Theo besteedt ook aandacht aan de overeenkomsten met *Hamatocactus setispinus*, behandeld in het laatste decembernummer. Verschillen tussen die twee zijn te vinden in de bloem, de vrucht en de zaden. *F. hamatacanthus* is gelukkig (nog) niet bedreigd in de natuur (categorie 'least concern' in de IUCN Red List).

Michiel Pillet schrijft over de gevolgen van klimaatverandering voor cactuspopulaties. De vrees is dat vele soorten cactussen de huidige snelheid van klimaatverandering niet kunnen bijbenen en dus gevaar lopen uit te sterven. Om dat te onderzoeken gebruikt hij een speciale techniek (SDM, species distribution modeling), waarmee de specifieke voorwaarden van een cactussoort om te kunnen overleven in kaart worden gebracht. De vooruitzichten lijken helaas niet erg gunstig: van de 408 bestudeerde soorten zal in 2050 waarschijnlijk 60% zijn uitgestorven. Om projecten te ontwikkelen om deze catastrofe te verhinderen, is het ook van belang om daarbij cultuurplanten te betrekken.

Bertus Spee behandelt in zijn rubriek 'Voor het voetlicht' weer 4 mooie planten d.m.v. een korte beschrijving. Nu zijn dat *Ceropegia dichotoma*, *Lophophora williamsii*, *Oreocereus trollii* en *Pachyphytum hookeri*.

Petra Romijn schrijft over caudexplanten. Dat zijn planten met een ondergrondse, verdikte, vaak opvallend gevormde stengelbasis waarin reservevoedsel (zetmeel, suikers) wordt opgeslagen. Het zijn soorten uit de droge bossen van vooral het zuidelijk halfrond. Ze vormen vanuit de caudex vaak lange stengels die naastgelegen bomen als steun gebruiken om bij het licht te komen. In cultuur wordt de caudex meestal op de potgrond geplant zodat die zichtbaar blijft.

Evert de Vreugd heeft na een pauze van 40 jaar weer de succulentenhobby hervat. Hij heeft een gemengde verzameling van ca. 400 planten, met vooral veel soorten van het geslacht *Euphorbia*.

Peter Knippels doet verslag van zijn reis naar Namibië. Hij maakte een rondreis per huurauto naar diverse locaties waar interessante planten groeien zoals *Welwitschia*, aloë's, bolgewassen, e.d., en ook naar plaatsen waar bijzondere diersoorten als neushoorns, olifanten of zeezoogdieren kunnen worden gezien.

Henk de Groot is bezig met een serie artikelen over cactussen die zich in Europa hebben gevestigd en zich daar zonder hulp van de mens kunnen handhaven. Hij beschrijft in deel 2 de vondst van *Haageocereus kagenekii* en *Oreocereus pseudofossulatus* (soorten uit Zuid-Amerika) bij El Medano, op Tenerife.

Nadet Somers bezocht onze oud-voorzitter Wim Bakhuys. Hij is niet alleen liefhebber van succulente planten (vooral vetplanten) maar ook verzamelaar van slakken, fossielen en schelpen. Daarnaast heeft hij een uitgebreide bibliotheek.

Wolter ten Hoeve heeft weer een aantal buitenlandse tijdschriften over succulente planten doorgenomen en geeft een samenvatting van de belangrijkste artikelen daarin.

Tom Twijnstra is zoals altijd de auteur van het slotartikel op de achterpagina. Hij verontschuldigt zich voor zijn vorige bijdrage, waarin hij *Hoya linearis* aanzag voor een rhipsalis.